

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649681758864/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

mig alt saa megen Prosa i Sjælen, at min hele Tilværelse paa denne Nat- og Dageise blev ligesom de andre Vegetations-Menneskers, en bestandig Bølgegang i at sove og være vaagen; det Hele forekommer mig som en Drøm, hvori de otte Kegler, det vil sige Passagererne, staae som menneskelige Figurer uden Betydning, By fulgte paa By, medens den hele Egn, lidt efter lidt, gik over fra en fyldig, sundheds-blomstrende Natur, til den personificerede Svindsot. Kun enkelte Billeder træde ret frem af dette Drømme-Chaos. Jeg seer saaledes en flad Egn i den dæmrende Sommernat, hvor der laae en Kjøbstad, man kaldte den *Grosenhain*; der var en Kirke, hvor alle Vinduer og Døre vare tilmurede, det Hele dannede en huul Steenhvælving, hvor ingen kunde komme ind, og man fortalte, at det var skeet i Pestens Tid; her vare de Syge bragte hen, og da den sidste lukkede sig Øie, til-lukkede man ganske Kirken, som man ikke siden turde aabne.

Jeg seer tydelig i *Judebog* den fede Vertinde med det betydningsfulde Smil over min Uvidenhed, da jeg pegede paa en Ridderfigur af Steen, som var anbragt udenfor, paa det gamle Raadhuus. Ethvert Barn kjendte jo »der alte Maunthus«, meente hun. Jeg var nok den første, der havde gjort hende dette forunderlige Spørgsmaal.

Jeg seer den verdensberømte Mølle ved *Sanssouçi*, der dreiede saa langsomt sine store Vinger, som kunde den af bar Støragrighed over sin Navnkundighed ikke længer gaae rundt, som de andre borgerlige Møller; men jeg fik dog her lidt Grønt for Øiet, her var endogsaa en Indsø, lette Baade med hvide Seil gyngede paa Haveifloden. *Sanssouçi* hævede sig paa sine Terrasser og stirrede paa det stive *Potsdam*; det saae saa militairt, saa snorlige ud. Jeg seer det store Slot med den lange Colonnade, en Række af Piller, med de mange Grupper og Statuer, og de levende Soldater, der ogsaa saae ud som Statuer, smukt formede, baade af vor Herre og Skræderen, og ikke mindre vel dres-serede af Corporalen.

Potsdam giver virkelig en ret god Forsmag paa *Berlin*, kun har *Berlin* knap et grønt Straae uden for sine Porte, naar jeg undtager hvad der er drevet op ved Commando; men Byen selv er da ogsaa drevet op paa samme Maade.

Det var alt Aften da vi rullede ind paa dens Gader, der laae med deres hele Uendelighed foran og paa Siderne af os. Alt saae mig saa fornærnt ud! Det imponerede ved sin Storhed, Alt var Rigdom og Pragt; alle Mennesker syntes mig endogsaa saa pyntede.